

Man of Sorrows

Parasha: Vayigash - וַיִּגַּשׁ: "And came near"
Torah : Genesis 44:18-47:27
Haftarah : Ezekiel 37:15-28
Gospel : John 5:1-47

Thought for the Week:

If the past 2,000 years of waiting has seemed like an interminably long wait for us, how much more so for Messiah, who has lived through these many generations, eagerly desiring to gather the children of Jerusalem under the wings of His tallit (coat): "O Jerusalem, Jerusalem, the city that kills the prophets and stones those sent to her! How often I wanted to gather your children together, just as a hen gathers her brood under her wings, and you would not have it!" (Luke 13:34)

Commentary:

Joseph wept. "He wept so loudly that the Egyptians heard it, and the household of Pharaoh heard of it" (Genesis 45:2).

When his brothers first appeared before him in Egypt, emotion overcame him. "He turned away from them and wept" (Genesis 42:24). When they returned to Egypt and appeared before him again, he was again moved with emotion. Losing his composure, he retreated from their presence to find a private place to weep (Genesis 43:30-31). He weeps a third time as he reveals his identity to them in Genesis 45. On this third occasion, he does not attempt to conceal his sorrow, but weeps openly before his brothers. The Torah says he wept so loudly that the Egyptians he had sent from the room overheard his sobs.

In the weeping of Joseph, we can hear the pathos of Messiah. Throughout His ministry, Yeshua revealed His compassion and heartbreak for His countrymen. "Seeing the people, He felt compassion for them, because they were distressed and dispirited like sheep without a shepherd" (Matthew 9:36). He felt compassion for them when they hungered. He told the disciples, "I feel compassion for the people" (Mark 8:2). He felt compassion for the blind, as Scripture says, "Moved with compassion, Yeshua touched their eyes" (Matthew 20:34). He felt compassion for the sick, as Scripture says, "Moved with compassion, Yeshua stretched out His hand and touched him" (Mark 1:41). He felt compassion for the bereaved and the mourning, as Scripture says, "When the Lord saw her, He felt compassion for her, and said to her, 'Do not weep' " (Luke 7:13). When He saw the mourners bewailing the death of His own personal friend, Lazarus, Scripture says, "Yeshua wept" (John 11:35).

Man van Smarten

Sidra: Vayigash - וַיִּגַּשׁ: "En kwam naderbij"
Tora: Genesis 44:18-47:27
Haftara: Ezechiël 37:15-28
Evangelie: Johannes 5:1-47

Gedachte voor de Week:

Als de afgelopen 2000 jaar wachten voor ons een eindeloos lange wachttijd heeft geleken, hoeveel te meer dan voor de Messias, die door middel van deze vele generaties heeft geleefd, gretig verlangend om de kinderen van Jeruzalem te verzamelen onder de vleugels van Zijn tallit (jas): "Jeruzalem, Jeruzalem, de stad die de profeten doodt en die naar haar zijn gezonden stenigt! Hoe vaak wilde Ik uw kinderen bijeenbrengen, net zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en u zou het niet hebben!" (Lucas 13:34)

Commentaar:

Jozef weende. "Hij huilde zo luid dat de Egyptenaren het hoorden, en het huishouden van de farao er van gehoord" (Genesis 45:2).

Toen zijn broers voor het eerst in Egypte voor hem verschenen, overrompelde emotie hem. "Hij keerde zich van hen af en weende" (Genesis 42:24). Toen ze terug naar Egypte keerden en weer voor hem verschenen, werd hij weer emotieoneel. Zijn kalmte verliezend, trok hij zich terug uit hun aanwezigheid om een privé plek te vinden om te huilen (Genesis 43:30-31). Hij huilt een derde keer als hij zijn identiteit aan hen onthult in Genesis 45. Bij deze derde keer, doet hij geen moeite om zijn verdriet te verbergen, maar weent hij openlijk voor zijn broers. De Thora zegt dat hij zo luid weende dat de Egyptenaren die hij uit de kamer had gestuurd zijn snikken hoorden.

In het wenen van Jozef, kunnen we de pathos van de Messias horen. Doorheen zijn bediening, toonde Yeshua Zijn medelijden en verdriet voor zijn landgenoten. "De mensen ziende, voelde Hij medelijden met hen, want zij waren bedroefd en ontmoedigd als schapen zonder herder" (Matteüs 9:36). Hij voelde medelijden voor hen wanneer zij honger hadden. Hij vertelde de leerlingen, "Ik voel compassie voor de mensen" (Marcus 8:2). Hij voelde medelijden voor de blinden, zoals de Schrift zegt, "met ontferming bewogen, raakte Yeshua hun ogen aan" (Mat. 20:34). Hij voelde medelijden met de zieken, zoals de Schrift zegt, "met ontferming bewogen, strekte Yeshua zijn hand uit en raakte hem aan" (Marcus 1:41). Hij voelde medelijden met de nabestaanden en de rouwenden, zoals de Schrift zegt: "Toen de Heer haar zag, voelde hij medelijden met haar, en zei tegen haar: 'Ween niet' "(Lucas 7:13). Toen Hij de rouwenden de dood van Zijn eigen persoonlijke vriend Lazarus zag bewenen, zegt de Schrift: "Yeshua weende" (Johannes 11:35).

Even in the hour of His greatest acclamation, the time of the triumphal entry, the very moment when the Jewish people were indeed receiving Him as Messiah, He wept:

When He approached Jerusalem, He saw the city and wept over it. (Luke 19:41)

The Gospels portray Yeshua as a man like Joseph, eager to be reconciled with His brothers, eager to heal the wounds and right the wrongs of the past. He is full of empathy and longs for the final reconciliation and redemption.

Zelfs in het uur van Zijn grootste toejuicing, de tijd van de triomfantelijke intocht, het moment dat het Joodse volk Hem inderdaad ontving als de Messias, weende Hij:

Toen Hij Jeruzalem naderde, zag Hij de stad en weende over haar. (Lucas 19:41)

De evangeliën portretteren Yeshua als een man zoals Joseph, popelend naar verzoening met zijn broers, popelend om de wonden te helen en het onrecht van het verleden te redden. Hij is vol van empathie en verlangt naar de uiteindelijke verzoening en verlossing.